

Φασούλης καὶ Περικλέτος,
οἱ καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.— Ποῦ τρέχεις, βρὲ τεμπελχανᾶ;
Π.— Θέλω νὰ πάω τὰ βουνά,
νὰ πάω σ' ἄλλους τόπους,
νὰ φύγω τους ἀνθρώπους.

Τώρα ποδὸν κι' ἔγω μακράν αὐτῆς τῆς πάλης
μὲ λέοντας νὰ ζήσω καὶ μὲ λεοπαρδόλεις.
Ἐφασεν εἰς σημείον δόκομος ἀποχώρητον
καὶ τὴν ζωὴν τὴν βλέπω πραγματικῶς ἀφόρητον.

- Φ.— Σήμερα, βρὲ κενέφι,
θυρρῶ πῶς ἔχεις κέφι
καὶ χωρατὰ μοῦ λές,

Μέσα σὲ τέτοιας δρασις,
μέσα σὲ τέτοιας μπόραις
μεγάλιες καὶ πολλαῖς.

- Π.— Μακράν μον, πνεῦμα πλάνο...
δὲν θέλω σῆλα νὰ κάνω
μὲ τους βροτοὺς χωριό.

Ξέρεις πῶς ἀνθρωπή
ἄλλοι δὲν βρίσκους τιά,
μονάχα σὲ θερζό.

- Φ.— Αύτο ποῦ λές νὰ κάνης τὸ κρένω φρονιμότερον...
φεύγα τῆς γῆς τὰ πάνθη, τὰ βάσανα, τοὺς κόπους...
πολλαῖς φοραῖς σοῦ τάπα πῶς είναι προτιμότερον
νὰ ξῆς μὲ τὰ θηρία παρὰ μὲ τους ἀνθρώπους.

Μᾶ σύ σάν κουνενές
δὲν κέρνεις ἀπὸ λόγια,
καὶ μένεις μέσ' στάς πόλεις.

Πόνου ν' φούς φωναίς,
νὰ βλέπης κάθε μπόρη
εξώλης καὶ προώλης.

- Π.— Μετάνοιωσα πολὺ,
μὰ τάρα, Φασούλη,
πτηγαίνω σ' ἐρημιαῖς.

Νὰ μήν ἀκούων γόργας,
μήτε τῆς Εμιγκόνας,
νὰ βλέπω τῆς Ρωμαΐς.

Ἐπιθυμῶ νὰ τρέφωμαι
μόνο μὲ τὰ χορτάρια,
καὶ νὰ συναναστρέψωμαι
μόνο μὲ τὰ λειοντάρια.

Καὶ μόνος ἔχει πέρα
στὸν ἀνοικτὸν ἀέρα
νὰ σκέπτωμαι τὰ χρόγια.

Ποντρωγά, χασομέρη,
χειμῶνα καλοκαίρι
σπαγέτο μακαρόνια.

- Φ.— Σκαμός... μή μὲ πληγώντες βρὲ Περικλῆ, ἵναν
μ' αἴτιάς τὰς ἀναμνήσεις,
μοῦ φθάνουντες δεινά
καὶ τόσαι συγκαρήσεις.

Μή μὲ ἐνθυμῆς χερνία,
περίτρωμα τοῦ δρόμου,
τῆς ἐποχῆς τῆς τότε.

Κι' ἔγω τὰ μακαρόνια
μονάχα στόνειρό μου
τὰ βλέπω πότε πότε.

Ποῦ τώρα, Περικλέτο,
ἔκεινο τὸ σπαγέτο;
ποῦ τώρα παρμεζάνα;

Τώρα μονάχοις
βρόντους πολεμικοὺς
μὲ θεριγδουτον παιάνα.

"Ο! μή σε πανδαισίας μακαρογιῶν τρυφῆς,
μήν ἐνθυμῆσαι τέτοια, στομάχι τυλικάτο.
γιατί καὶ στόνειρό σου μοιραίος δὲν τὰ φές
βεβαίως θὰ πληρώσῃς δύο δραχμαῖς τὸ πάτρο.

Πόδος πρὸς ἀρκαγήν
τὰ μάλια σεβαστός
τοῦ κάθε φαταούλα.

Στὴν ἐνδοξόν μας γῆν
μὲ κάθε καθεστὼς
δουλεύει καὶ οὐδεμίδλα.

Κι' ἔγω γι' αὐτὴν παλεύω,
καὶ σύ γι' αὐτὴν παλεύεις,
μ' ἀρέσει νὰ σέκλεψω,
σ' άρεσει γὰ μὲ κλέψης.